

Comunità dei Greci Ortodossi in Venezia

[Home](#)[La Comunità](#)[Documentazione](#)[Scuola](#)[Manifestazioni](#)[Notizie](#)[Foto](#)[Contatti](#)

«Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ. –

"Ένα άλλο μοναδικό στοιχείο που ορίζει άμετάκλητα τη Βενετία για κέντρο των μελετών μας ήταν εκείνη ή θαυμαστή Αδελφότητα των "Ελλήνων πού, ιδρυμένη μόλις λίγα χρόνια μετ'αυτήν 'Αλωση, τόσο μεγαλούργησε που συνετέλεσε στο να μεταβάλει τη Βενετία σε ένα είδος πρωτεύουσας του έλληνισμού σε άντικατάσταση της χαμένης Πόλης. Η παρηρησία και το οργανωτικό πνευμα εκανανμια δράκα κατατρεγμένων ανθρώπων που είχαν γλυτώσει άπο τη σκλαβιά να σταθούν στέρεα αμέσως ταπρωτα χρόνια μέσα στην ισχυρή Βενετία του 15ου αιώνα. Να δείξουν με τα τάγματα των stradioti τωνοποιών προστάτεψαν τη θέληση να μη συνθηκολογήσουν με τον εχθρό, να υψώσουν εκκλησία, να χτίσουν μοναστήρι και να κρατήσουν ασυμφιλίωτο το ορθόδοξο δόγμα μέσα σε καθολικη χώρα. Να συντηρήσουν ακόμη και να άναπτύξουν στο πέραςμα των αιώνων παιδεία έλληνικη στοιχειώδη και άνωτερη καικίνηση εκδοτική που πρόσεξε τη δημοτική παραγωγή και κατάλαβε την έλλειψη του θρησκευτικού βιβλίου στις έλληνικες χωρες. Αυτά όλα εκαναν την Αδελφότητα να γίνει ο λιμένας κάθε ναυαγημένου Έλληνα που ήταν πια αδύνατο να επιστρέψει στην Τουρκοκρατημένη πατρίδα, και το άνεξάντλητο ταμείο που ποτέ δεν άρνήθηκε την έξαγορά αίχμαλώτων που έλυωναν ή στις στρατιωτικές τουρκικές φυλακές η στα απαίσια κρυσφύγετα των πειρατών. Την εκαναν όμως και ενα κέντρο με πνευματική ζωή όπου ή βυζαντινή εικονογραφία, η διωγμένη άπο την πατρίδα της την Κρήτη μετά το 1669, κρατήθηκε γεμάτη αντίδραση ως προς την παραμόρφωση της απο το περιβάλλον. Αυτό, αν ήταν επιθυμητό η όχι ας το αποφασίσουν οι κριτικοι της τέχνης άλλα εμείς το βλέπομε σαν ενα άπο τα φαινόμενα της σεβαστής αντίδρασης της Αδελφότητας, αντίδραση που δεν την αφησε ποτέ να λησμονήσει απο που έρχονταν και τι περίμεναν οι Έλληνες απο αυτήν. Δεν συμμερίζεται καθόλου την ξένοιαστη πολυτελή ζωή που περνά η Βενετία του Goldoni και των χορών των μεταμφιεσμένων, άλλα περιμένει και προετοιμάζει με δασκάλους και βιβλία που στέλνει κάτω στις χώρες του Αίγαίου και με σχολεία που ιδρύει με το χρήμα της.

Εκείνο που ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός είχε ονομάσει «το ποθούμενον».

"Όταν μπηκε ό στρατός του Βοναπάρτη, το 1797, διαλύει την Ενετικη Δημοκρατία και δημεύει κάθε πολύτιμο, χάνει και η Αδελφότητα την περιουσία της. Μετά την κοινή αυτή συμφορά, ...είναι καθαρό οτι οι Αδελφοί ζούν με τις περασμένες αναμνήσεις και λίγο με το παρόν.... Μαρασμός λοιπον βασιλεύει στο Campo dei Greci και στην ψυχή των θλιμμένων Αδελφών, οταν το 1844 πεθαίνει ενας άπο αυτούς που είχαν βαθιά την αγάπη των όμοθρήσκων και τους άφίνει μια μεγίστη για τότε περιουσία που αποτελείται απο πολλά διαμερίσματα διεσπαρμένα μέσα στην πόλη, απο τις καλές άστικές συνοικίες ως τις πιο ταπεινές. Η Αδελφότητα αναθάλλει.» *Συνεχίζεται...*